

Жиры 67,840

Триглицериды 54,552

Жиры 200

Жиры 16,402

Total: 2,268,224 (сум. 11)

Всего жиров:

" Сурьма для анализа сурьмы (М.
" Керосин 1900) производится в Мексике
с масла (засушенного) подсолнечника

Крыжовник Керосин

Триглицериды 499,204

Жиры 1,781,336

Жиры 228,702

Жиры 128,711

Жиры 80,762

Жиры 67,840

Жиры 54,552

Жиры 200

Жиры 16,402

Итого: 2,268,224

(сум. 11)

VV

извадки и откъслечки от книгата
"Пологът и негo бoлгapскoе нaселeниe"
oт пpof. A. M. Сeлмeцeвa (Pycия)
нa pуски:

Шeтoвo:

"Общeе кoличeствo нaселeния Шeтoвa, пo
дaнным, сoбpaнным B. Кoнзoвым в 90-х гг.
пpшлoгo вeкa, сoстaвляo oкoлo 19.200 чeлoвeк.
Из них - тyрoк 9000, албaнцeв 500, чыгaн
1200, хpистиян 8.500" (cтp. 15) [Същo и пpи B.
Кoнзoвe, Mакeдoния, cтp. 210)

3. Тocтeмвaрe:

"Bз кoнцe XIX-гo в. и в нaчaлe XX-гo тaм
былo oкoлo 3500 чeлoвeк нaселeния. Бoльшaя
чacть нaселeния гoрoдa ^{нe} cлaвянcкaя, a мyсy-
мaнcкaя, албaнcкaя и, мoжeт бытe, в нe-
бoльшoм кoличeствe тyрeцкaя.

Тocтeмвaрe

"Пo дaнным бoлгapскoй cтaтистикe 1916 г.
нaселeниe в Тocтeмвaрe - 4965. Из
этoгo кoличeствa: тyрoк 4000, албaнцeв 30, чыгaн
470 и бoлгoр 465 (cтp. 18) [Balkan. Archiv. I. Leipzig 1925, cтp. 63]

В началото XIII в. при българския цар
Калоян (1197-1207) облекчи от София
и до граница Фессалии, с городами
Призрен, Охрид, Беро, Восни
в състав "Полгарии" (ср. 76).

V V

Извадки и откъсчета от (Книжката) Стайна
"Солунъ въ миналото му" отъ Дмитрий,
~~издана~~ в Период. Списание кн. XLV. набрана
кн. 9-60
"Говорете, ако можете, за Македония дъ
да се сирете на Солунъ. Убавне не убавне,
името му звучи истини на ветри сирети кн,
ако и убавне по тази страна, и първа се
познати на ветри сирети, ако я изуба-
не ми очкувате на книга. Трѣзъ край-
морски се хрѣво природно ирсиянине, Со-
лунъ е сѣбро ирсиянине, около което
се вие ирсиянине на ветри Македония
отъ ветри сирети насам" (ср. 361)

Солунъ

Период. Списание кн. XLV
набрана кн. 9-60 1894.

to "De Thessalonica"
Theophilus Tafel Karla: Солунс, Минифонс на

Макеронис, сугуби за превозходен
примѣръ на това убо зрѣни и оубо каква
свойностъ била понекога единъ градъ
въ грѣцѣта и сѣдѣшиитъ на едно гостѣ-
дарствѣ, ако тѣи се оубиравѣ не само по
своето мѣстоположение, но оубо и по речѣ
на своитѣ жителѣ (Сир. 261, Первод.
Сѣвенте, кн. XLV. 1894)

Въ "De Thessalonica", Theophilus Lucas
Frid. Tafel тѣше:

... Кантинѣ, само постоенитѣто
и прѣданскѣта добродѣтелъ на Солу-
нѣнитѣ спомогнаха оубо, Кѣмъ Крѣ
на VIII вѣкѣ, да усѣте византѣскиѣ ми-
територѣ да иде пакъ съ войскитѣ си
до Солунъ, а живуциитѣ между Зафирѣде
и Термѣйскиѣ замѣръ Свѣтѣне да поддрѣшт
на минифѣта" (362, Первод. Сѣ. кн. XLV).
1894

Солун

„Традз Солунска, поради своите природни
преимущества, остава си все изривоченена
градска страна (Македонија) Пой
е бил изперен и Мајка на Македо-
нија“ (Сир. 365, Персид. Сир. Кн. XLV. 1894

в войни
за Солун

„Сторедз Табел-а месит се издр-
жавит по-важниот войни, които засе-
лениот во Македонија Словени е во-
зели срещу Солунска през едно и поло-
вина погити стобитице: Табел между 584
и 597 г. ср. Хр. Витория 597 г. Третата во
началото на втората половина на VII втка. Солунска
бил изривен от сухо и море Третата
заседно е Авариот, при урването на византий-
ският император Константин IV Пороки 1668-685
Тетата при урването на Юстиниан II Гино-
мет (705-711). Месит при урването на
Константин V Копроним (741-775)
Пой е обсаждан и от Солунска“ (Сир. 377, Персид. Сир. Кн. XLV)

Табел
Третата
Тетата

Когато Сарацените обсадили
Солун на 29 юни 904 г., повикана
като за отбраната на Солун царя
присла воеводата на Никития,
Между друго, се разпоредил да
се повикат на помощ, както мисли
сърбите, славяните Словене, ~~и~~
~~славяните пак славяните немци~~ (Сл.
379, Перод. Списание кн. XLV / 898 /
на 222 кн. 9-6)

VV

Скитие

извадки и откъсци отъ книгата
„Традъ Скитие“, Фелени и неговото на-
стояще и минало, отъ В. Кривош, ~~печат~~
идва въ „Перод. Списание, кн. LV-LVI.
„Традъ Скитие държи мисъл между
ни-важните традове въ Македония.
По големината си той е третия традъ
традъ въ Македония следъ Солун и
„Титоло“ (Сл. 1, Перод. Сл. кн. LV-LVI / 898)
на 222 кн. 9-6)

VV

извадки и откъсчета отъ книгата
"Сърби и Тузари" отъ Д-ра М. Т. Ми-
"ловановича (из "Зена", Београд, парна
радикална политическа 1898), преведена
и ~~препечатана~~ в "Период. Сѣк. Кн. LV-LVI. 1898/";
на 87 стр. Книж. 9-60

"Отъ заруването на Юстиниана до
началото на 7-ия вѣкъ Македония се
найблизо исторически съ Славяне, които
не бѣха нито Сърби нито Българи, при-
пуща Д-ръ Милованович; отъ начало
свободни и самостоятелни, тѣх издѣлена под-
лежа, отъ края на VIII-ия вѣкъ и падащо
подъ византийска власт, които се при-
пуща да плащат данъци и да държат
въ себе си византийски гарнизони." (Ср. 279,
пер. Сѣ. Кн. LV-LVI. 1898/)
на 87 стр. Книж. 9-60

"Отъ това крайно исторически прѣжде,
козва Д-ръ Милованович, става ясно, че
отъ начало Македония не е провинция частъ

Крале
Димитар
Келески

жито отъ българската нито отъ
сръбската държава, и че нейното слов-
янско население не е било нито
българско нито сръбско. По-напредъ
българинѣт, а после сръбинѣт сѣ се възур-
вали въ Македония, налагами сѣ на
тамошниятъ славяни своето влияние,
своего мѣ, своитѣ народни и инди-
видуалски цели и нацѣленія; а
македонцинт, които не сѣ имали
народно единство, сѣ се сивали съ
ония, които сѣ ги владѣли по-дълго
време. И защото българинѣт сѣ имали
владѣтели 135 години, а сръбинѣт само
60 години, това не значи, че първинт
сѣ оставили въ Македония по-дълбоки
корени отъ българинѣт... (сир. 280, Пер. сѣ.
кн. LV-LVI 1898).

✓

„Подъ туркито нго нѣва сѣрско
ауство - нѣрезна, н населението
се поврнѣна въ нѣрвоначалното си состо-
яние, въ което се нѣширѣше нѣреди Јан-
норскито н нѣреди сѣрбскито завоеваниѣ.“

(См. 28) Терод. Сѣ. Кн. LV-LVI, 1898г.)

„Солун, безъ вѣтно съмнѣние, е нѣ-вѣе
нужно на сѣрбитѣ отъ Кочкитѣ на
Јанноритѣ, които нѣматъ до се сѣуждатъ
въ Дедеагара н Кавала.“ (См. 3, Тер. Сѣ. Кн.
LV-LVI 1898г.)

VV
Туринска
Македония

Извѣдки нѣмѣтѣ сѣрбскитѣ отъ Книгата:
„Северна Македония“ отъ Йорданъ Ивановъ, 1904г.

„Знѣната ми е за конституираното ро-
нѣно езиковно единство между Кочкитѣ
сѣрско, Дуитинско, Джумиѣско, Пѣчанско,
Кочанско н Шѣпѣско, които Крѣнци
сѣчитавѣтѣтъ ядрѣно на генѣралнитѣ
Балгарски говори, нѣростѣтѣн отъ Сѣра-

Търпението и издръжката

спомени, през Рила и Осогово, та
по сръбния Врдак и Тримейско" (Стр.
35-36)

"Антиполитически изобретения
на българите от княжеството и
от Македония, правени от Д-ра С.
Вайтс, как да изключват
Кюстендилския и Дуйнишкия краища
от северобългарската и тракийска
група и ги поставят в единство
с македонската, както по широ-
тината на гребна, тъй и по ком-
плексното на мозъка. Към такова
единство говори и носната в Дуйни-
шко (долно поле), Кюстендилско, Осо-
говизма, Трянец, Трун и др., гдето
ср чернодрешковци, на ней-сетне
и исторически минало поставя Рила
и Осогово с в македонските краища
(Стр. 36)

„Митрополит Константинъ Бачковъ рече
не се стъпи да измѣти мѣстността, че
применяватъ ославеніи вѣрката страна
и неправилни речеи варваре (славне).
Славнското множество за мѣсто и цѣла-
та византийска държава като у дома си,
къде сѣсемъ независимо, къде васално
подъ властѣта на митрополита“ (Стр. 37)

11

„Митрополитъ на св. Димитрия Солунски“,
говори за поведението на Солунскитѣ сла-
внскитѣ презъ 676 год.

„И тъй, кажи се, както се рече, презъ
литискоствои на свендиаметинскѣ Йоана,
че се побрече славнскитѣ народъ,
безхристово множество осидвше се отъ
Драговичи, Сардаици, Велбрезини, Талци,
Торзаци и оид други народи...
Тѣ речеи единогласно да христовѣ и

Кроне Димитрия Солунски

и поименно моя специализация под
 (Самура) и да се оуспешно работи како
 експеримент под овѣ (Сур. 67, бз, Селѣзко Македонско
 оуо и. Убанов.)

VV

Уздавки и оуи крстени оуи крст
 рама на француски език: "L'Europe
 et l'empire Ottoman" par René Pinon.

Прелоз:
 како се уи-
 мепреда, бипоран
 бз македонско
 глумнаста и сиво-
 пуз и хемини-
 ситирна мислат,
 корано контр-
 мо документо
 оуо и спешна нешто
 македонско не
 е рриво, а
 енака нешто (121)

// Qu'importe, au reste, à la Macédoine
 d'aujourd'hui l'histoire et "l'idée"
 hellénique, si la grande majorité de
sa population chrétienne n'est pas
grecque, mais slave" (Page, Сур. 121)

// Voici, à titre de document, les chiffres du
 dernier recensement, exécuté d'après les
 ordres d'Hilmi Pacha, tels qu'ils ont
 été dictés par l'Inspecteur général lui-
 même: (Сур. 144):

(от преходо: Euro, ^{и зорка оуи нешто} како документо, ^{и македонско} македонско

hi Corvus
 ro nobukara
 ga obukaru
 caur aguri ro-
 utun ofu cava
 by obukaru
 Corvus. Cava
 furku utun
 chupewen ch
 vupewen da
 vupewen za vup
 repu mukewen-
 vupewen Cava
 (Cav 150)

de Salonique. Presque tous ces témoins
sont d'accord pour considérer comme
Bulgares les Slaves de Macédoine (Cav 150)

1) Bismarck, dans son fameux discours du
 19 février 1878, au Reichstag, à propos
 du Congrès de Berlin, a dit: "La situation
 ethnographique de la Bulgarie, comme je
 le sais de source authentique et comme
 il résulte de la meilleure carte que nous
 connaissons, celle de Kiepert, est de telle
 façon que les limites nationales
descendent à l'ouest à peu près sans
mélange jusqu'au-delà de Salonique
et vont à l'est avec un peu de
mélange d'éléments turcs jusqu'à
la Mer-Noire." (D'Avril, Négociations, etc. p. 318)

Kiepert
 Reichstag

Бисмарк

Превог: „Bismarck, въ своето рече на 19. II. 1878,
 въ Райхстага, предъ Берлинския Конгресъ, е казал: „Сит

изпрописаната Ситугаура на Бизария,
како тоава азг зана омаг дасидотри изиот-
ниот и како тоава изиота омаг нел-гофра-
та Карина, когид нас познаваме, омаг
на Кинерина, е по максот паринз, ре
магноманниот франци се стусканиот на
занаго скоро дезг нрмидот ^{рако} до омагдо
Солунз и идант на изиотк, со макс
нрмидот омаг турски енементин до Зерно-
Море"... (Дуринз, Геромасион, ^{ср.} 317)

VV

Извадки и отикдереги омаг
Станислав: „Занидна Европика група
ва до првотзрасаванет на Салунна за
Чупе“ омаг проф. В. Н. Златарски (на-
перантени в „Македонски Преглед“
год. II, кн. 1. омаг 1926):

„Маса Давидз управявалт коронитот-
на Македонна мезиду голнитот терениз
на р. р. Биситрица и Вордаг, и. е. област.

та орсена на Солунската тема со Земто
Вотенс или Мерленс, и, како нај-стар,
Фронтъ, при него се намираат и българският
архиепископски-патриархъ, како това сѣго
се установава оидъ посолениа Чамата на
Вселимъ II." (стр. 6-7)

„Самуилъ получио южна Македонија со
центроу Костуръ или Тресиа, оидъ здего тои
насомери въ 976г. Своиотъ нападениу прво
на тоуз въ Тесалија." (стр. 7)

Криво Писмоу Криво

✓✓ Извадки оидъ Ситатията: „Анрихъ въ
Историята на Македонскиа вѣстоу оидъ Л.
Муретинъ’с перачена въ Македонски
перече, тд. II Кн 1, 1926):

За да сѣгемъ положението, Урхатиевъ
(Фронтъ) преднагоу ^(въ Киево) автѣносно управленне
и за Албанија и за Македонија со сѣгомъ
за Солунъ" (стр. 112)

IV

Извадки от статията: „Про-
фесор В. Груев за Македония“ —
от Д. Милешина (публицистика в
Македонски преглед, т. II, кн. 3):

По маж иена Груев каза: „Мога да
представя на вас речта: Воеводина-бол-
гарския преглед или речта, Запад-
болгарския преглед или речта и Маке-
донския преглед или речта“ (стр. 6).

Груев ми каже: „Воеводина (на
Макед.) не да биев дошо нито“ (стр. 10).

V

Извадки от статията: „Маке-
дония“, или „Франция“ от проф.

Д. Мирков (публицистика в Маке-
донски преглед, т. III, кн. 1, от 1927):

„Докаато всички држави призовава
шар-планна за северна Франция на
Македония, у србнит ветки предмарше свиче-

временна граница граница. (Стр 12)

„Син Новаковича, приешме во своите
исповестни трудове Македонија и Сер-
ма која за северна граница на Македонија
и нарече Скопје, „Средине северне Маке-
доније“ (Стр. 12.)

„Во 19 век Македонија е уметана како
северна граница на Македонија од страна на
ица Берлинскиот конвенцијон и узел (стр. 14)

„Во првото турско владение над
земинт во Балкански полуостров, до
Берлински договор, којто политически
разделва турската империја, северниот
граница на северниот Македонски
епархија: Скопска, Самковска и Кривоп-
анска образува северната граница
на Македонија. Во неа визахи:
Врана, Самковска, Рилски манастир, Душ-
ница и Кривопанска. И проф. Игор. Иванов

Север. граница
на Македонија
и граница на
Србија:

установи ознаки своята Ксима за
Ксисендрия и Ксисендиаката свързва
ср неето: „Северна Македония“ (стр. 15-16)

Берлински
договор:

„Сторецъ Берлинския договор се
изготви северната граница на Маке-
дония, която се проточа тя не започва
по Водогора на Вардара и Морева, съ-
щото ситана и на изтокът между
Мекър и Месина, а по сръбската област
та на горна Струма заедно с гра-
доецът Ксисендрия, Джисница и Радосир.
ситама отъ българска власт“ (стр. 16)

ного запад-
но на гра-
нична и пръ-
кната отъ
Тарна:

„Всички горни сръбски помен-
ду си сръбските граници на Южената
граница отъ Западната македонска грани-
ца. Тя захваща сит старата сръбска
граница (1912) и върви по бо-
родвлиното близо на Тинидъ по върха
Тралосъ. По-късната сръбска

се издига на изток и западната грани-
 ца на Битолски вилает до като сит-
 не р. Девол и после добува една
 занад Кошив Ситаровска и Джуриска
 р. Терни Дрина. Ова има најголеми
 едни везанија за западна граница на
Македонија р. Дрина (д-т Николаидес)
 а други западната граница на Кривопалан-
 ка каза до като се ситне Кривопалан-
 ка граница на Косовски вилает, която
 везанија за северна граница на Мисо-
 рия (Шаснојнас), както мислам и проф.
Убијич. (стр. 17)

Кривопаланска Каза

Западна
 граница
 на Македонија
Убијич:

1) Проф. Убијич: Тя е р. Терни
Дрина до устието на Дрина Пискуй-
цини, после во водотока на тази р. Дрина
Дрина — нишана Дрина, после по
Мокра нишана, водотока на Шкумба и

Охридско езеро, но водоток на
р. Деволя и Първлянско езеро - Суха-гора,
Мванг и Коравуц; но най-важното
но водоток на р. Деволя и
Биситрица по с. Несрава на Бваница,
притока на Биситрица; най-послед
всичко на Бваница и Биситрица (У.
Увизит, Основе на географията и
геоморфологијата на Македонија и Сл. Српска
Београд 1906, кн. I стр. 61).

Бваница:
и Зои. Увизит
и на Макед.

11 Б. Концево којшто поздраване нај-голе
пограничниот дел на Македонија,
иерни западната граница што
Шар-планина по Дешај по
Керни Дрине и до град Дебър, иер
граница, притока на Дрине, за
да одведе Торвеник, нај-западниот
дел морски итселница во иер Крај, и
да сити не свичремено водотоката

линия между Урсон д'Урсон и Искуда,
която се отразява във Габриела и Мокра-
планина. По тази граница върви по
водоток на р. Бистрица във изток и
Деволя, Осуна и Вовуса във запад, през
Трамсо и Пленд до синарета връзка
политическа граница" (сф. 18)

"Тази граница, която възниква аз (Илиф-
Кови) и Горг. Увалков, е в околностите
предви всички граници между България
и албанци, тя отговаря съществено
най-много на географичната и тради-
ционна" (сф. 18)

Южна
граница:
България:

"Ако пак В. Козеве вземат за южна
граница на Македония южния водоток
на р. Бистрица, който на запад се свър-
ват с политическата граница на Торция,
а на изток върви по водотока на Било на
Камбурският планини до Солунския Залив

Горд. Иванов пренесе заданието
"частъ на южната македонска
граница Каково и Кривево, но
на изток той е прекарва на гор-
до Ошмиръ, както е у синарните ав-
тори и въ много карти на Маке-
дония отъ времето на турското влад-
ячество. Въ границите на Ма-
кедония споредъ Иванова Византия и
окупиратъ Серфиджеска и Катаерни-
ска, но и Власонска, както пренема
аргументъ!" (стр. 20)

Д. Вранков (Д. Мичев) взематъ за юж-
ната граница: на граница р. Бу-
стрица въ окупиратъ Лайница и
върви северно отъ нея по Солухи Заливъ" (стр. 20)

"Проф. Убийки, безъ да дава свои
мених и доказателства, отъбиа юж-
ната граница на Македония отъ

Южната
граница
на Серби:
Убийки

образува южна граница на българ-
ският епархий, на Балкан, с по-
редъ Цариградската конферен-
ция и Сан-Стефанския догов-
оръ за мир, и на реформена-
та Македонска община (Сирѣи).
(Д. Умировъ, „Западната граница на
Македония и изданието“ изд. отъ Ве-
стникъ, стр. 22-23).

Източна
граница
на Маке-

„Древниятъ историкъ не е свър-
занъ въ своитъ изследуваня за източ-
ната граница на Македония, но
изглежда, че поверено е съ събитията
рѣка Несѣз (Месѣна), особено нейното
участие, за източна граница на тази страна
на“ (Сирѣи, 21) Така сѣтъ и Пироний.

Българи:

А Умировъ: „И действително, най-есте-
ствена се явява границата между Тракия
и Македония въ долното течение на

VV

Извадени от сайта: Осирво
 во и първата "Компют" от
 Т. Весковлев (печата в
Македонски преглед год. III, кн. 2 (1927)

ч. Осирво:

" Осирво, макед. प्रदेश, изда-
 ние от ерпомениот езеро, на
 разстояние 95 км. от Солун. Сто-
 релз езухиската статистика на
Виденската каза за 1912 год. кма: 233
 кдзи и 2243 души, от които: 908
 ер ботари христиани, 320 иудии и 15
 цигани". (стр. 1)

VV

Извадени от сайта: Едно
пътуване по Македони от А. Митов
 като рецензия на „Пътуване по Македо-
 ни“ от франския писател Кузнери (пече-
 тана в Периодическо списание, кн. LXVII
 год. XVIII, 1907.):

„Всичкиот владии, каза Кузнери,

Коиито дохождатъ въ Воденъ, сѣрѣ всиико
ре съ оитѣ црѣжа народности, съ заста-
вени да нагубаитъ български езикъ;
епархията нѣгъ се състои оитѣ повече оитѣ
ситѣ села, населенитѣ на коиито говори
само български, а въ сѣцѣитѣ време и
турски. Меншиѣ не говорѣитъ освенъ
императоритѣ си езикъ. Тѣтѣ црѣжа, ако
владиката знаеме да говори само црѣжа
и турски, въ обичаѣката сѣтѣ епар-
хията не ще бѣде толкова разпространѣна
погитѣитѣ, а следователно и доходящѣ
му ще бѣдатъ чѣ-малко" (Стор. 781)

„Воденскитѣ владика цѣтѣ дѣти-
каѣх епархията си. Кузинеѣ (френ Кузинеѣ)
се възпитуваитъ и идѣтѣитѣ отъ него до Видинѣ-
Вардарѣ. Първата вечеръ црѣснали въ се-
лоѣто Палео-Каштро, за коиито казва, че
бѣло българско." (Стор. 781).

VV

Извартки на ^{сега е изгубена} (Франсуаза) „Убавице
взгледу върху етнографична на
Македония“ от Д. Илиев, (представ.
в Период. спис. Кн. LXVIII 1906):
„Първа в Макед. вѣст. (19) в
свръзка с Орландо Графски, етно-
графски и политикоадминистративни
отчетения се създадоха по-определени
границы на Македония: на север Мар-
итим, Скопски Берна-гора и поли-
туреските границы на Сърбия и Бос-
на, на запад водостъпният па-
тист на Адриатическо и Бъло море,
на този Бъло море, на узкото рѣка Месина
както е граница между византийск.
Орбински и Болушки“ (Стр. 471).

себ. чин.
на Макед.
точно от
Врза:

„Англикански доктор Браун
(Edward Brown) London 1673, недай

Бенешке рокитора Трауса из Српских зе-
"мова" от родне 1669 of Св. Ковачковић. Српско
мика на српскиот Краљевски Академија IX
поставља француската Менаду Српска и
Македонија во планината на тоа исто
Врхана - Скопска Гора-Торна. (Стр. 472)

Краљевски Академија

Српска:

„ Први одредени францускиот се
Српска српскиот историја Менаду
Рашкови во својата историја на српски-
скиот народ, Венеја 1794-1895. Тамише
каква: Торна Миза (Српска) којшто
обхваќа и Вардарија и Пиринска рече-
на исе Српска, францускиот и диме
на север Дунав и Сала, на тоа Мара-
митина и Македонија, на запад
Дрима, а на исток Удбруца (Стр. 475)

Српска:

„ Солун во својо Землеписание,
веровно во Венеција 1804 год, каква

„Карпата на северната България,
Орхон, Мекерония и на прилежащи
те земи, изработена и правена от
Алек. Х. Руссеи? в Сибирь 1843 год.
а издаден от Дим. Хаджи Русеи: Грани
ца на между България и Мекерония е
в восток на Сибирь и на Искър и
Нимфа; Границата между Сърбия
и Мекерония премина Българска Морав
на север от Враня а пре в
от восток на Вардара на исток
Мекерония чези от Ресна, а
на запад от восток на Вардара и
Биситрица на север от Бито Море“ (Сиб. 478)

Сърбия

и (1771)

на Серег

„Сръбският и мунгарски Васили Бркич,
както изобщо за Мекерония както сърбия
населена от Българи. Како от ис ва гра
Серег (издан Сиб. Х сид. 47) пише:
„Во не те го мо во и у ре з к и х о во бо ли с“

гладящата турска наредна и таму
есть и християнства Треховъ и Болгар-
овъ до турскаго речовъ, и тѣсно убие
славное, и въ нѣм Турки много бо-
гатѣе, прѣе нѣе деревни Болгаре
и Турки, но какъ Болгаровъ много
болше Турковъ, тако во всем Ма-
кедонѣ все турки Болгарскіи
разныя чинѣтъ" (См. 490).

1) Така, Анна Комнина изрече за-
белавъ, че около края на 1168 г.
поразително краде между Болгария и
Сърбия димъ Матенъ, който се на-
мѣрва въ тамъ, де то е сега селцето
Матенъ, въ северната частъ на
Косово поле. Съ това свидетелство на
Анна Комнина се посрѣщатъ и су-
мнитъ на Йоана Скилица, който казва,

се сръбско-българската етнографска гра-
ница в 1073 год. минавала покрай
Тримунта. (Сир. 504).

„K. Gersin (и Курмант) („Дело“, XXXVIII, сир. 6,
в стожина книга Macedonien und das türkische
Problem. Wien 1903, сир. 9) приема за „естестве-
на граница“ на Македония: на изток
Достанов планина, на север изток Рила
и Осогов планина, на север Терна-Торна
и Шаф планина, на запад Келевска на
източноадакският планина с висока
ост север Камс горс (Демаш планина,
Ябланица, Мокра планина) и Трамско
планина, на горс Кадубура планина, ко-
ято се минава сръбско Камс Тристрица, и
високия Омизийс. Тъй като море докато
Македония от горс гале до устието
на Месина, която образува едно време гра-
ницата на Македония“ (сир. 508).

Франциска
Мун. пред-
седател
Синовалс

Министеро-председател Синовалс кралс 1888г.:
„Ний сиотимъ гресъ на нашъ народъ, че
некаме да се дажатъ автономни пра-
ва на Македония, зигурно носта е
во интереса на всичкиотъ страни проф-
таван, било на Сърбия, било на Турция,
биле на България“ (Стр. 513)

Убуинт:
и Силвенски
„Зур“:

„Хорниа околу дружеството „Слова-
ски Зур“, нийто председател е Убу-
инт, иага дуримъ ресето отъ автоно-
мизма на Македония“ (Стр. 514).

VV

Извадки оубо ситатирима: Южна
Македония во началото на настояще-
ното ситовитие по Пукевина (френгу-
зинъ) (познатена въ Период. Соци-
род. Шестна кн. XXV и XXVI 1888);

К. Маровс:

„При всички това неговитъ сви-
детельствуванихъ показватъ и подвизда-
ватъ, че населението въ ситопина

Вотна раса на Македонија е Балгар-
ско, се погледнува на селите сел
и градове со Балгарски и, нај-главно
то, се за предмет на диморфизмот во
Македонија околу голе служе рвката
Биситрица, древна Халмакцион,
којто сепак е населена и геогра-
фи се сметаат за граница, между
Македонија и Тесалија, а само Плу-
кевиц казва, се естествениот грани-
ца мртва да биде още во на нв, да
минова преку града Серваж (Срв. 65-66)

„Плукевиц, како нбвн околу голе Кам
север за Косичур, казва, се само како
древен до селото Душак (Душак),
близу до Косичурското езеро и тоа
визнава во предметот на Биситрица
и не можат веди да поведу што му
повојат метерит, како не знаат Балгар-

ски, особно итколку словенски думи,
Коринто го знаме и во негово време,
да се знае во населеноста, по-
неме доде што и рудини еуро.
(Сир. 66).

„А така според „Etymographie
de la Macédoine“ има села во
Кочанско на 15-20 километра од
на тогвото с. Душково, кои се
Белоречки како поимот, Давор,
Државо, Бодина и друг; послед-
ното се намира околу Тисовица,
недалеку од Весна и Дрво (Сир. 66)

што
Кочанско

„При думите интересни за
нас укажува у Тужевина и
инова, што војо свиреат, а војо
се на тогвото с. Кочанско околу
20 километра се намира Белореч-
ски село“ (67).

село
Туркоци
или Дунарци

„Стамбуле в Туркоци или Дунарци,
село патристично селу до Косово.
Село е село; Долина, която е
месеченна, аз в Туркоци кама в
возможна страна, зупина моста
да работи из хората и да се спомна
из него, но моста селом се изиде
му. Аз в Туркоци в моста му
българите и работене да ги спом-
нават и Туркоци работене и му
когато стаз мураше през времето
на Туркоци се в Париза (Дунарци)
да се ме работене, когато му работ-
ничеството“ (Сел. 71)

Туркоци
Дунарци
Косово

село
Мистинга

„От в Мистинга кама кама в Туркоци
на Туркоци и кама мистинга селом
Мистинга, селом се сел 50 фламанди
Туркоци и Туркоци, селом до
Маврово (150 крава, 350 бела и 160 турци)
(Сел. 79)

сел.
Лопча

... Който изомнахъ отъ селото
Лопча, разположено на горната
частъ на планината Сракина
азъ неможахъ по-вече да близамъ
въ разговори съ селяните, които
срещаме и на които по-висока
пакъ е "Българе" (сир. 82)

село
Махала:
(Койчу-
ско)

"И средъ таякъ мѣстъ, около една
висока планина, оокрихъ се село-
то Махала, състоюще се отъ Сло
и десетъ фамилии турски и
християнски, говорещи по български
(сир. 83) с. Сърдешъ 230 дм. Квещу
Бръзница 195 д. К., Руча 116 д. К.
(забележителна сир. 83)

село
Сърдешъ,
Бръзница
Руча.

сел.
Куман-
гьво)

"Отъ Сергеево (Турново) гдето
лизи въ своето направление, Кума-
нгово, село турско-българско съ
Сло и десетъ квещи отъ горе въ
планина - Холмци" (сир. 86).

село:
Ветшица
Мелене
Толмича
Томшица
Девля

„Из окрестности в юго-западном направлении от Славени на реке Мелене и юго-западнее кт. Ветшица (Ветшица) река, село имеет 100 дворов (520 жителей 380 душ), Турки и Зелени (Мелене) не Толмича (Толмича) на юго-запад от селения Ветшица к юго-западу р. Ветшица.
Многочисленные и села, которые имеют здесь имеют с, с Ветшица селения селения Томшица - Томшица и Христиане-Томшица (ср. 90).

село
Несвижа

„Многочисленные селения на юго-западе, Несвижа (Несвижа), Ветшица селения имеет 100 дворов, имеет селения селения Ветшица, которые имеют селения селения Томшица.
(Несвижа, [на топографическая на Мелене Корова издана в 1881 г. в Ветшица], имеет 400 дворов и 1250 душ жителей) (ср. 92)

Копия из архива в Казани

ч. Норвич » 13 1/2 км. от Брис се намира ч. Норвич
чрез от 2000 кв. м, минимално му с Борн
и Брис (См. 110)

пика
Дрис
като ч.
нама:
1
» Дрис се обединява с Брис
и предвага дълга, каучукова
линия между Борн и Брис
и отиде на Министерството - Тери
(См. 102)

ч.
Сир » ч. Сир 700 кв. м 1250 бр. и
950 дървета, зоден. ф. м. См. 102
» Над се намира селото
Ала-Киса или Палайица
(Ала-Киса е 60 км от 140 кв. м селото
на вода село, одитавно от Борн
и (См. 114)

село
Ала-Киса
(Ала-Киса е)

✓✓
Извадки от ситаяна: Македония
Като се е от Ари Дж. Еванс
(См. 102) и Петър Син
кн. XXXI 1889:

ч.
Кос

» Кос е Кос или Кос
Кос и Кос

Паванка, Суринца, Мелника, Корсена
и др. प्रदेशа в близостта с Истия
Български (стр. 59)

„Послеваха сровтиският михува-
ния и новата, както проучи
той и римският елемент“ (стр. 59)

„Истината е, че ако да си мислим нещо
както пребива дори в най-ромни-
ят раси на Македония, тук да се
покаже, че значително болше е
в пола на преселените
Българи“ (стр. 60)

Ако ни приема да връща, че у-
„силата на наблизителната руска си-
молария с исорен коин установя-
ване на една контролна линия между про-
учи и българският испаня върх
основата, както се вече водораздела на
Биситрица за протива линия, когато

най-ромни-
ят раси в
макед с
български.

Франца
и Дрину
водораздела
на Биситрица

Кръвта на
Български

сепаратист възможности управител
на Македония се увери във вярно
други неща (Сир. 60)

„Всички политически и етно-
графски оръжия на македонците и
оно етно етно, които живеят на
както на най-големият вълн, оръжия
мура, Лука, Тужевия и Урковар-
на, го рече знаменит, когато и вълн-
ва Еванс, разкрити се Македония
е населен във Болгария (Сир. 69)

VV
Верковар
за Лука
Извадки от книгата: „Топографи-
ческо-Етнографически Очерк Ма-
кедония“ от С. И. Верковар 1899 г.
С. Петербург (Рецензия от К. пера-
тени в Петербург. Сибир. кн. XXXI 1899/)
„Верковар доказва, че българско-
то племе се простира на юг към

Тресавиц, много по-далече от Колчаното
до сеп. се е смислено и говорено. Нито
ние сами, нито Европейските сиво-
профи сь убожиновани неиде, зеина
Болгаре на 2012 от Косицкискиа
Каза, в Казанит: Сербия, Тревени,
Трасеница, Таршанита или Велвен-
госет и Хрушница" (Сир. 148 к. Пер. со.)

"Верховица губернала чак оноа
което ра една сѣте на преда нево
бѣха говорим. Хань, Кинфедина и
Мекензи и Урби, де не Шар мисли
е уни цита на вѣст на менен и се
северо-западни склон на така и мисли
тѣи сѣц и населен с Болгаре. Вѣ
думит на г. Верховица. Всички ит
села и на двѣта склон на Шар на
мина с населен изключително с
Болгаре, дори в самия средна сѣточа
на бѣвѣт срѣско цркви, в Тризен, на

Крме Панаир Келеки

Верховица
за унине
на Шарди

репертуар:
Туланъ:
Tuzane
себам.

вероятно не е църква, а дворян-
ско и купчо-варничко "франконтенне"
(Сир. 148) "Знаменитата реліг
села на Туланската кига съ насе-
лени от Боноре, владение на
гродитъ Туланъ" (Сир. 148)

VV

Ивадки отъ ситативата: Първа де-
ржавка пипоуфуръ въ Соурусъ и
първа отъ найеротанитъ въ нег
Колумъ отъ Маринъ Дриновъ:

срѣд. филол
Тропо
Даринири
въ Крайново.

"Въ единъ рѣководъ, подробно отъ-
срѣдъ отъ покойниъ Даринири,
Срѣдънае такъвъ записъ:

Сѣа кига издронка разирними слови,
"рѣбѣтахъ то отъ будинской варини,
гѣахъ Вѣлко Потониръ, вѣрѣбѣтѣво
же отъ Бѣлорскіе земли отъ мѣста
Крайново, при урѣбѣ сѣтаного рѣчи

Старо тесара Ашонода а под влад-
ство сръбско-сербенского светимара
напримарха нашоу Хамидзена Чр-
нобвара, во лето 1704 (стр. 17)

VV

Созвуч.

Извядки ово станишита: Материјал
за Европското востановане во Маке-
донија од А. Ушонов (преведено во Пер-
соне. кн. XVIII. 1885):

„Историчката веро знае, ре при
гохо изданио на Европските Балкан-
ских полуострвот, Македонија е била
населена ово народа, приповестува
на савтвренио време. Не е сфатено, баре
го сета похваленио, којмо што да покаже
ре својни гредо Созвуч. е била населена
во оних заедни, задобитни времена ово
савтвренио. При всушко огу, сурверенио
може го се предвојати, ре ово не убрни
гредо Созвуч. е ово во матријал исвет ово

неробитин население и близ Словен-
ска. Ниш и поробување да пред-
ставува нова брзина средновековно ос-
нование. Трговците востануваат и среќав-
аат и градоите и населението овозможува
својо население на нај-близини-
ноб провинции. Провинцијата околу
Солун и близ Словенска, Кавкаско и
и јоса; припаѓаат народи со мехме-
ска, а може да се предвидат, се бр
оним разбавени брзина нова мех-
меска не е норма нивна однесува-
ваат, зголемено нивна нивна сета не
е нивна, а нивна нивна.

Средновековно, Солун, Кавкаско и
пред, не е била, или нивна не
е нивна да биде нивна на сло-
венска и александрија, којима во и
заповедат 11 (1117) 434)

При тавила нивна - Словенска провинција - Сол-

именитостта на Солунското население не е
могло да не бъде славянско (сир. 431)

франкически
немокитски
за Солун

„Ако в ония задължителни времена
Биллада от Битра и Песалия (по фран-
кическия пример) са били наводнени и насе-
лени от славянски племена, тогава
където остава го селището околностите на
Солун, а средостанието и до селите
градът Солун“ (сир. 433-434)

Солун
славянски
по А. Ф.
Ритших?
(рус.)

„От същността си „Славянски мир“
(1885 г.) истор., географ. и етнограф. изследване,
който ^{Ритших?} Къзба, не вързват още в Витка, се
отличава от първоначалния на гора Ма-
керския и на Солун, като са ги
първоначално постоело от името Сло-
ване, а вторично славянски Славония
или Славония“ (сир. 434)

Ритших? Къзба: „Първоначално се е заселил от
славяне в Србгата на Витка, за което свидетелствуват

Круле Димитар Келески

Восток или - формирует изюм? (сир, 434)

Ирландия
за Солуны

11 Колкото за самия Чадъ Со-
луны, Македонските словене сѣ
го патадари и обсаждади много
пѣти. Дипрогемъ, той сѣ димъ вѣр-
но обсаденъ отъ словене, замо-
го пероваца провинция сѣ димъ
словенска, населена отъ словен-
ски и димета, които историч-
та възнова подъ названиее: Тур-
сци, Смолани, Рурхиски, Са-
удата и Дроговири и др. (Ирландия
148-149) Всички тия словенски
племна сѣ населили сирѣщта око-
ло Солуны, а името дроговете на
Вударъ, Солуны и Тимотица (148-149)

Това:
Костен-
ишо Барфа-
портни

11 Въ времето на Константинъ Копро-
ница (741-775), отъ Кико африкитѣ

и Григорий Самуил и Иероним, не
саяно Евфрат и Исаия по и Убра
Еврода Бина сверженно пословника
(Сур. 436)

Ури
Самуил:

"Среди Иова Самуил в 989 г. за-
владеть Иерусалим на Еврейско горе
Зерез (Бер), и е отмени мног до
на нов ош Самуил (Мерекс, 253)

Ури
Актис:

"Во границ на Иова Иероним Бенедикт
на промова от Иова Иероним
ское сверженно с всего Иова
горо. К сид те и свобод Самуил
со всего Иероним (Иероним св. Писания
Писания VIII, 140)

Ив Ефесс
ки, пото
тисеуз:

"Сверженный Самуил Иероним
Иван Ефесски (Иероним в 584 г.). "На Иова
тама родни ош сверженно на Иова
гит и след взр Иероним на Иова
риг Иероним, проклетий свобод

мръд се похви и зае утра Ермада,
олиментинит на Солунс и утра
Тракия. Иб забавиха много гра-
 зде и кривошия, сродни и мезо-
 онучиомибах и чабѣха сурани-
 та и несприваха поави. Свбсем
 свободно, както у дома си.

црпе
Минидеи
 Јауна
 Салуван.

(Никола Трагичевић)
 „Минидеи е идеална Сиднија
 си во Боден, 12 часа генерално Солунс“
 (сир. 437)

Ермада
 св. Киринс
 и Методи

„Всичко нова и нова, се во
 Солунс, както и во провинцијата
 му, се е воопшто слободенски сукт.
 Нај-послед, ако се не бидеа реформир,
 не мѣха св. Киринс и Методи да во
 музички сити годри? А нми знаеме,
 се Киринс и Методи во својот гласи-
 сиво и младост не се мабт ли граде, се-
 бери во Солунс и Цариград“ (сир. 437)

Стр.
и селата

Извадки от ситациите: „Кривка разпрелна
по етнографския на Македония“ от Д. Матов
(сериена в Период. Славянска Кн. XXV из 1890).

„Во Стр., най-силно укрепен и уникт на
уруката и рогарата в Македония, имаме
две руско-български махала — Горна и до-
на Каменица, което и езика е забавлен
доста руско.

От селата в Стр. само $\frac{1}{10}$ са уруки,
малко има турски, аналното българство
с български“ (Стр. 684).

„На картата на славянските народно-
сти, приурена към „Руско-Славянския
Календар“ за 1890 г., тъй наричана на
Македония, която служи етнографически
карти, и руски, и иносърпки, а Восток-
вайт в българската етнографическа
област, е отбележена като сурна
населена с поблизък с славянски народи
(Стр. 709 пер. с. кн. XXV).

VV

По Амт
Вене (1842)

Северна
Франца
на Мак.

По Етнографическата карта на
Македонија на Амт Вене (1842)

Сев. Франца на Македонија: Шаре-
планина, Терна река, Томно мт Враня,
Китоз планина, Вороверка планина,
Рила планина (сев. Томо друма);

Източно
Франца

Подонието (източно од сев. Венница, Коваревица,
Доспајат и Перколари), р. Местра (до Савшовац);

Южна
Франца:

Уединет на р. Местра и Кавала, Томно мт Сев.
мт од с. Меруша, Томно мт с. Миткова, Мт Бере,
Солун и Дува на Мт Бере,
Дува планина и Миткова Томно мт Крива,
Котлани, Вршница

Западна
Франца:

Пинд планина, източно од Копра, Гора
Планина, Видит од Подрадец, Мокра
Планина, Видит од Делар, р. Терна
Дрима, Видит с. Маврово и Дува на Шаре мт.

I Европ. карта Македонија на Амт Вене 1842

(издание П. Н. Миткова 1900 г.)

— Империјал Картографијни

✓✓

По Етнографическата Карта на България на Кийерца (1876г.)

По Кийерца (1876)

Сев. Чанца на Мек:

север. граница на Мокрогор; Шоръ-на, Ч. Кочани, Черна Тора (Скойска), Томно от Ч. Враня, Криво-планина (В. Пайерца), Осорово планина, Рила планина (до извора в Черна Месина)

Източна Чанца

Подобит на до източно от с. Доспатъ, източно от с. Черковичани и Бучово, в Месина до Устие и

Южна Чанца:

От с. Срещница, северно от Джума Бърза Устие в Месина, Ч. Кована, Ч. Франци Мерованъ, Моравина Златица, Кочани Замбъ (Ч. Солунъ) Томно Известъ, Островско езеро, Вилоръ Торени от Ч. Бръзъ, Качурица Мокрина до север-с. Джамбона до от Джамбона Томно от с. Краня.

Западна Чанца

Планина Пандъ, запад. от с. Самарина, Торени, Томно от Ч. Кочани Източно от Ч. Корна, Тора планина, Западно от Поградецъ, Мокра планина Западно от Ч. Сурца и Деверъ, Мамисия планина, сес. в. Фримъ, запад. от с. Мур Кочина, Мурово и Духъ извора на Шоръ на.

vv

Капитан Черескиев привезения на
Македонито (E. Stanford 1872.)

Сев. Яан
мак.

Сев. Яанува; Мапр. нд., ~~Мапр. нд.~~
Коранува, Кои. Репна рора ^{изидорно ома}
Тукана, ^{томо ома} Репна, Кисор на
Осоробо макима, Сев. ома Т. Омичев и
Рена макина. — го.

изидорна
ренима

Кои. Яанува; Подорнит, макима ома
с Репоборони и на Месина го нема.
мак гетине Т. Ито рора.

Тома
ренима

Дито гетинето на р. Месина, р. Кавале
Франский рауб, Солун, Камбурума
макина, макима на с. Крива.

Три. Яан
за

Ма. Пунда, зајадно ома Копра, Тора
макина, зајадно ома Подрадеца, Мапра
макина, Месна макина и Спрам, зајадно
ома с. Мапроница на Мапр макина.

(Издание П. И. Мухомова 1900.)

VV

Сев. у.

Кордон сръбскихъ провинци на
Мекеринио (сръбске провинцијске округе)
 1891г.
 Сев. уранина: Мерт. провинци, южно
 оуз Кариница, Керна софа (Скни.), ужи оуз
 Танхана, южно оуз Вршица, Котор провин
 на, Десово мн. Рина провинци (сев.
 мн мн Т. Дреница).

Мрт.
уранина
оураки.

Планина Родопа до Вайадина оуз с.
 До сина мн с. Сербовица и по Месина
 до нешто до и у сине)
 (Ковалица и Орфан. Глиба,
 Комбунски мн. Тинда).

Южна
уран.

Фркийска уранина (серб. уран)
 с. Просоренз, с. Злахово, южно Саруцакни
 Везер Махана, южно оуз с. Мизуина, с. Сухо
 сев. оуз Мизуина, Солуна, с. Мишела,
 у. Бери, Каранга, Утреница мн., южно
 оуз с. Тореница, на тогочасно оуз Мизуина
 Криво сврза у. Мизуина и Грвеница и др. Тинда

Кордон
Планина
Кереница

Южно оуз
Криво

Знайд. по Кроминскому Пунду, совместно с Копрен^{Дел.},
Урмица: совместно с Подродеев, по р. Шкунда,
Малмеев и Кромин и Шер. на.
(издание П. И. Мухоморова)

V V
Европеофилеская Карпа Македония
от Материанова В. Копрева 1899г.
Сев. Урмица Шер. Пунда, южно
от Кароники, по Ской. Зерна Тора, ~~возле~~
от Тимея и южно от р. Врши,
Пунда Криво, Осорова, север. от Т. Дел.
Мед, по Пунда и южно.

Урмица. Пн. Подити по совместно с Досиата? jointly
от с. Зерна Юрмица и по р. Месия го
с. Буклово.

Южно
Урмица фактически с. Буклово, южно от Драва,
jointly от Коласа, южно от р. Пробница, север.
от с. Здровица, с. Зера Шахано, южно от р.
Солуня, Митанов, р. Берг, по р. Зерна
на сибирских пунда и Пунда?

Знамен
Ученица

Получена Писма, издатото от У. Копия,
Тора и речења, зми. от Подрадеца,
Мокре речења, Мамуска речења, р.
Дрима, ^{Зми. от} С. Духа на Шеро. ит.

Издање П. Н. Милошевић 1900

↓ Иконско Копирање

Крпе Димитров Кејесу